

Prof. dr hab. Tadeusz Markowski
Katedra Zarządzania Miastem i Regionem
Wydział Zarządzania
Uniwersytet Łódzki

Ocena dorobku naukowego i osiągnięcia naukowego dr Łukasza Mikuły zgłoszonego w formie monografii pt. *Zarządzanie rozwojem przestrzennym obszarów metropolitalnych w świetle koncepcji miękkich przestrzeni planowania*, wydanej w 2019 roku przez Wydawnictwo Naukowe Bogucki w Poznaniu do postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego przez Wydział Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Formalne podstawy recenzji

Recenzję sporządzono na podstawie pisma Dziekana Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. dr hab. Prof. UAM dr hab. Leszka Kasprzaka powiadamiającego o powołaniu mnie przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych na recenzenta dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej dr Łukasza Mikuły. Podstawą prawną dla przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Łukasza Mikuły jest art. 16 Ustawy z dnia 14. 03. 2003r. o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm. w Dz. U. z 2005 r., nr 164, poz. 1365) oraz Rozporządzenie MNiSzW z dnia 01. 09. 2011 w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, postępowaniu habilitacyjnym o nadanie tytułu profesora Dz. U. Nr 204, poz. 1200 z 2011 r.).

Do sporządzenia recenzji otrzymałem komplet dokumentacji dotyczącej osiągnięć naukowych Habilitanta;

- Egzemplarz rozprawy habilitacyjnej pt. „Zarządzanie rozwojem przestrzennym obszarów metropolitalnych w świetle koncepcji miękkich przestrzeni planowania”. Recenzentem wydawniczymi była dr hab. Marta Lackowska z Uniwersytetu Warszawskiego.
- Kopię dyplomu doktora nauk o ziemi w zakresie nauk geograficznych,
- Curriculum Vitae,
- Autoreferat informujący o rozprawie habilitacyjnej i pozostałych osiągnięciach naukowych i dydaktycznych i organizacyjnych,

- Wykaz publikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych z wykazem cytowań,
- Zbiór oświadczeń odnośnie wkładu poszczególnych autorów w powstanie publikacji we współudziale dr Łukasza Mikuły,
- Dane osobowe,
- 17 kserokopii ważniejszych artykułów.

Przekazana dokumentacja jest kompletna i wystarczająca do przygotowania zleconej mi recenzji. Zgodnie z treścią przekazanych dokumentów, dr Łukasz Mikuła spełnia formalne kryteria wymagane od kandydatów ubiegających się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Ocena rozprawy

Przedłożona monografia, jako podstawa oceny w postępowaniu o stopień dr habilitowanego, jest pracą o szczególnym znaczeniu w polskim dorobku naukowym dla rozwoju teorii publicznego planowania rozwoju a planowania przestrzennego w szczególności. Teoria i praktyka planowania przestrzennego, jak się okazuje ma swoje różne reguły i zasady wynikające z różnych ścieżek przemian ustrojowych i procesów cywilizacyjnych we współczesnych państwach o modelu gospodarki rynkowej. Pod wpływem przyśpieszonych zmian rozwojowych: globalizacji procesów gospodarczych, cyfryzacji gospodarki dematerializacji produkcji i usług, wrastającej presji konkurencyjnej na przestrzeń i coraz słabszej finansowej pozycji władz publicznych wobec sektora prywatnego, załamały się tradycyjnie paradygmaty metodologiczne i regulacyjne planowania przestrzennego.

Tradycyjne planowanie regulacyjne znane u nas pod nazwą planowania miejscowego - alokującego aktywności w przestrzeni, regulujące zasady zabudowy i użytkowania obiektów budowlanych okazało się instrumentem nadmiernie sztywnym i restryktywnym. Ponad to okazało się, że działają z dużym opóźnieniem wobec potrzeb prywatnej działalności, społecznych i prywatnych potrzeb mieszkaniowych oraz wobec oczekiwań wysoce mobilnego kapitału międzynarodowego (posiadającego nadmierną przewagę wobec immobilnych władz terytorialnych zabiegających o rozwój ekonomiczny). To sprawia, że kraje o gospodarce rynkowej poszukują nowych paradygmatów dla planowania przestrzennego, tak pod względem prakseologicznym, jak i regulacyjnym. Planowanie przestrzenne zmienia się w tych krajach w stronę planowania strategicznego, negocyjnego, w dużym zakresie mającego charakter

podejścia zintegrowanego i sprawczego a mniej tradycyjnego pasywnego regulatora. Ten zintegrowany sposób planowania tj., wyważonego uwzględniania potrzeb gospodarczych, społecznych i wymagań środowiskowych jest związany z koncepcją rozwoju sustensywnego.

Umiejdzynarodowienie lokalnych gospodarek doprowadziło do umiejdzynarodowienie lokalnych polityk rozwoju. Ta nowa aktywność władz lokalnych opisywana jest w nauce pod hasłem przeskalowania decyzyjnego i terytorialnego. Przeskalowanie procesów decyzyjnych przez administracje lokalne pond poziom regionalny a często międzynarodowy w zakresie pobudzania rozwoju w krajach Zachodnich stało się podstawą do poszukiwania nowego paradygmatu w planowaniu i w polityce publicznej. Częścią tego nowego paradygmatu stała się koncepcja miękkich przestrzeni planowania, która jest swoistą próbą odpowiedzi na wędrujący kapitał inwestycyjny i potrzeby restrukturyzacji obszarów miejskich wobec nowej gospodarki. W Wielkiej Brytanii przykładem takiej reakcji na nowe procesy globalizacji było utworzenie w latach 80 tych miejskich stref wolnych od planowania regulacyjnego i oddawanie ich w zarząd quasi rządowym korporacjom deweloperskim (tworzonym często w opozycji do lokalnych władz). Koncepcja miękkich przestrzeni w Polsce jest mało znana, dzięki pracy dr Mikuły możemy teraz szerzej włączyć w debatę polski świat nauki i praktyki oraz konfrontować te „nowe” koncepcje z polskimi doświadczeniami.

W krajach Europy Środkowo-Wschodniej publiczne planowanie, rozumiane jako prakseologiczne działanie na rzecz rozwoju - a zanegowane w wyniku upadku ustroju gospodarki centralnie planowanej - odrodziło się pod wpływem Funduszy Strukturalnych UE. Odrodzenie to miało jednak w dużej mierze fasadowy charakter a jego głównym celem było skonsumowanie środków uwarunkowane posiadaniem dokumentów planistycznych w postaci strategii i projektów rozwojowych, ale niestety ignorujących sprawy ładu przestrzennego. Wojewódzkie planowanie przestrzenne ma de facto jedynie funkcję informacyjną. Ponad to wojewódzkie plany zagospodarowanie przestrzennego są tworzone w sposób kosztowny i mało użyteczny (fasadowy) oraz nadmiernie zbiurokratyzowany.

Z uwagi na to, że fundusze europejskie w 80 % finansowały publiczne inwestycje infrastrukturalne to w sytuacji braku planów miejscowych wprowadzono poza planistyczne mechanizmy lokalizacyjne między innym w postaci spec ustaw, które miały przyspieszyć inwestycje. Ten mechanizm wyparł zainteresowanie sprawami planowania przestrzennego ze strony partii politycznych, a także i administracji samorządowych, postrzegających w planowaniu miejscowym kosztowne mechanizmy spowalniające decyzje inwestycyjne. Zaletą pracy dra Łukasza Mikuły jest rzetelny a zarazem krytyczny przegląd literatury przedmiotu, zdefiniowanie pragmatycznej koncepcji miękkich przestrzeni planowania oraz podjęcie próby

konfrontacji tej koncepcji i jej użyteczności w aktualnych warunkach regulacyjnych i praktycznych związanych z tzw. patologicznym systemem planowania i regulowania sfery gospodarki przestrzennej w warunkach Polskich, ze szczególnym uwzględnieniem metropolitalnego obszaru Poznania.

Polski system planowania przestrzennego jest dysfunkcyjny i tylko pozornie restryktywny (jego restryktywność wynika z biurokracji i przeregulowania proceduralnego). Nieudane próby wprowadzenia w Polsce modelu zachodniego - relatywnie sprawnego w poprzedniej epoce - w nowych warunkach ustrojowych nie przynosiły jednak poprawy. W reakcji na presję inwestycyjną, obok fakultatywnych planów miejscowych, wprowadzono do obiegu prawnego tzw. Warunki Zabudowy - oraz spec ustawy, które umożliwiają uznaniowe pokonywanie tej „restryktywności planów”. Niestety taki system rodzi bardzo wysokie społeczne i ekonomiczne koszty chaosu przestrzennego, co także autor wyraźnie przywołuje i podkreśla.

Miękkie przestrzenie planowania, mimo podejmowanych prób opracowywania takich planów i działań w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych, czy metropolitalnych, jak wykazał autor w swoich badaniach nad obszarem Metropolii Poznańskiej, nie dają oczekiwanego efektu, jakie zakładali badacze Zachodni. Koncepcja ta, jak się wydaje nie przystaje do warunków Polskich, w których planowanie miejscowe ma charakter fakultatywny a cały system planowania przestrzennego ma grzech pierworodny w postaci szeregu narastających dysfunkcji.

Autor wykazał się nie tylko bardzo dobrą znajomością zachodniego dorobku naukowego, ale także - co uważam za bardzo istotne dla wniosku w opublikowanej pracy - bardzo dobrą znajomością dysfunkcji naszego systemu gospodarowania przestrzenią. Bardzo dobrze powiązał miękkie przestrzenie planowania z koncepcją przeskalowania decyzyjnego samorządów terytorialnych tj. z tzw. miękkimi procedurami planowania. Dzięki jego pracy możemy wyraźnie odczytać przestrożę, że w Polsce nie możemy kontynuować budowania dualnego systemu planowania regionalnego (terytorialnego) i przestrzennego.

Autor wykazał, że koncepcja miękkich przestrzeni jest na początku drogi. W wielu miejscach jest nie spójna, stawie więcej pytań niż odpowiedzi. Z pewnością jest inspirująca i zmusza do nowej refleksji teoretycznej a w konsekwencji do poszukiwań nowych rozwiązań w zakresie systemowego podejścia do planowania rozwoju w tym rozwoju przestrzennego. Na tym tle jego badania wskazują, że wylansowane w Polsce w ramach prac MiR i KPZK PAN koncepcja zintegrowanego planowania rozwoju znajduje uzasadnienie w koncepcjach i wnioskach zawartych w pracy Mikuły.

Do mankamentów metodologicznych zaliczam nieudaną próbę definiowania hipotez badawczych, które de facto są stwierdzeniami faktów powszechnie znanych, a których się nie daje potwierdzić przez jego studium przypadku. Moim zdaniem autor mógłby z nich zrezygnować i zastąpić te hipotezy pytaniami badawczymi. Hipotezą, która jest implicite ukryta w pracy a którą odczytuje recenzujący, jest przypuszczenie, że *koncepcja miękkich przestrzeni planistycznych w warunkach dysfunkcji regulacyjnego systemu planowania przestrzennego nie ma racji bytu*. Moim zdaniem tę hipotezę autor potwierdził, chociaż sam takiej hipotezy nie postawił. Mimo tych drobnych mankamentów praca jest bardzo wartościowa, o dużym ładunku intelektualnym i ważna dla dalszej konstruktywnej debaty nad przyszłością publicznego systemu planowania zarówno zintegrowanego jak i przestrzennego ujmowanego w wymiarze regulacyjnym i kreatywnym.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Pozostały dorobek naukowy jest ściśle powiązany z rozprawą habilitacyjną i dobrze pokazuje rozwój naukowo-badawczy habilitanta. W większości stanowi on potwierdzenie zdobytej wiedzy dotyczącej zjawisk społecznych i gospodarczych w miastach oraz w podstawowych jednostkach terytorialnych. Trzeba przyznać, że jest to dorobek istotny i w większości publikowany w wydawnictwach o ponadregionalnym zasięgu.

Dr Łukasz Mikuła posiada 2 współautorskie publikacje w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JRC), jedną współautorską w International Planning Studies Ł., 2017. Metropolitan integration in Poland: the case of Poznań Metropolis., 22(1): 30-43, indeksowane w bazie Web of Science i Scopus. Jest to jedno z najlepszych czasopism międzynarodowych poświęcone problematyce planowania. Ma także w powyższych bazach 2 rozdziały w monografiach w jęz. angielskim w tym jeden samodzielny oraz 4 *artykuły współautorskie w oczekiwaniu na indeksację*. Na wyróżnienie zasługuje jego współudział w 3 monografiach oraz jednej monografii własnej pt.. Funkcjonowanie i integracja aglomeracji poznańskiej w opinii mieszkańców i polityków lokalnych. Bogucki - Wydawnictwo Naukowe, Poznań.

Posiada 13 artykułów, z tego 9 samodzielnych w czasopismach z listy B wykazu MNiSW oraz 16 rozdziałów w monografiach w jęz. Polskim z tego 12 samodzielnych. Na podkreślenie zasługuje także jego wysoka aktywność publikacyjna przed uzyskaniem stopnia doktora w liczbie 7 opublikowanych artykułów w 3 letnim okresie 2006- 2008. Cały jego

dorobek publikacyjny pokazuje konsekwentne rozwijanie zainteresowań problematyką planowania i zarządzania w układach regionalnych i lokalnych.

Do ważnej aktywności należy jego ekspercki udział w pracach dotyczących Studium uwarunkowań rozwoju przestrzennego aglomeracji poznańskiej, UAM, Poznań, 2016. Do ważnych osiągnięć należy także udział w opublikowanym przez Centrum Badań Metropolitalnych opracowaniu „Koncepcja kierunków rozwoju przestrzennego Metropolii Poznań”, gdzie autor szacuje swój udział na poziomie 20%. Są to publikacje pionierskie, które znacząco przyczyniły się do głębszego zainteresowania autora miękkimi przestrzeniami planowania a także koncepcjami miękkiego planowania a w konsekwencji opracowania podstawowej monografii do postępowania habilitacyjnego. W tym miejscu należy podkreślić, że Koncepcja Kierunków Rozwoju Przestrzennego Metropolii Poznań uzyskała w 2017 roku Nagrodę Prezesa Rady Ministrów za wybitne osiągnięcie naukowo-techniczne.

Pod względem międzynarodowego systemu parametrycznego jego dorobek jest także zauważalny. I tak sumaryczny impact factor według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania wynosi: 3,222, liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS) - 9 a Indeks Hirscha według bazy Web of Science (WoS) -2.

Dr Łukasz Mikuła spełnia także warunek kierowania międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz aktywnego udziału w takich projektach. W latach 2017-2020 był kierownikiem projektu w ramach konkursu NCN Sonata pod nazwą „Zintegrowane zarządzanie rozwojem przestrzennym obszarów metropolitalnych w krajach postsocjalistycznych Europy”. W latach 2017-2022 był członkiem zespołu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza działającego w ramach konsorcjum 31 podmiotów z 16 krajów UE w projekcie Ramowym Horyzont 2020 pod nazwą COproductionN with Nature for City Transitioning, INnovation and Governance (CONNECTING Nature). Był Uczestnikiem grupy roboczej i członkiem Komitetu Zarządzającego w Programie COST Action IS 1207 „Local Public Sector Reforms: An International Comparison”, 2013-2017, a także w latach 2015-2018 członkiem zespołu badawczo-wdrożeniowego Geoportal wspierającego partycypację społeczną w planowaniu przestrzennym, finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. O jego rozpoznawalnej międzynarodowej pozycji świadczy powierzenie mu wykonania recenzji międzynarodowego projektu badawczego zgłoszonego w ramach COST Open Call OC-2018-2.

Dr Łukasz Mikuła wykazuje bardzo wysoką aktywność na forach konferencyjnych. W swoim dorobku ma wygłoszenie 19 referatów na międzynarodowych i 42 na krajowych konferencjach tematycznych. Jest to imponująca aktywność świadcząca o wysokiej pozycji

naukowej habilitanta. Trzykrotnie angażował się w pracach komitetów organizacyjnych międzynarodowych i krajowych konferencji naukowych. Były to odpowiednio; VI Kongres Urbanistyki Polskiej w 2018 roku w Gdyni, gdzie był organizatorem sesji tematycznej „Miasto na wsi”, był członkiem komitetu organizacyjnego Metropolitalnego Forum Planowania Przestrzennego, w 2016 w Poznaniu, oraz sekretarował Annual Conference of the IGU Commission on Geography of Governance, w 2014 r., organizowanej w Poznaniu.

Oprócz scharakteryzowanych wyżej międzynarodowych projektów o charakterze sieciowym brał udział także 2 w krajowych konsorcjach i sieciach badawczych; Metropolitalna Sieć Naukowa, od 2018 r., gdzie był członkiem sieci i współorganizatorem spotkania sieci w 2019 r., oraz w latach 2015-2018 działał w konsorcjum Centrum Badań Metropolitalnych UAM – nad zbudowaniem internetowego systemu informacji geograficznej (geoportalu) wspierającego partycypację społeczną w planowaniu przestrzennym wraz z metodologią jego stosowania. W 2012 roku był także kierownikiem projektu pod nazwą „Opracowanie wspólnych dla samorządów aglomeracji poznańskiej standardów sporządzania dokumentów planistycznych”, gdzie organem finansującym było Stowarzyszenie Metropolia Poznań. Jego pozycja naukowa i dorobek znalazły potwierdzenie przyznaną nagrodą Rektora UAM III stopnia (2012) za wybitne osiągnięcia naukowe.

Od 2017 jest członkiem rady naukowej Przeglądu Planisty, wydawanego czasopisma przez, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Nauk Geograficznych i Geologicznych i Akademickie Koło Naukowe Gospodarki Przestrzennej UAM. Od 2009 jest członkiem Towarzystwa Urbanistów Polskich, a od 2015 roku pełni tam funkcję członka Zarządu Głównego. W 2018 roku wybrano go na wiceprezesa oddziału TUP w Poznaniu. Aktywnie udziela się także w zespole zadaniowym KPZK PAN ds. Obszarów Miejskich i Metropolitalnych.

Osiągnięcia dydaktyczne oraz w zakresie popularyzacji nauki

Dr Łukasz Mięka aktywnie włączał się w opracowanie programów dla nowych kierunków studiów Jest m.in. współautorem programu studiów inżynierskich „Zintegrowane planowanie rozwoju” – gdzie także opracował moduły „Zarządzanie w sektorze publicznym” i „Usługi w rozwoju lokalnym”. Jest także współautorem programu studiów podyplomowych „Przemysły kultury w polityce rozwoju miast i regionów” i koordynował w 2013 roku moduł „Przemysły kultury w polityce rozwoju miast”. Jest także autorem treści kształcenia dla przedmiotów na

studiach licencjackich, inżynierskich i magisterskich na kierunku „gospodarka przestrzenna”, w tym takich przedmiotów jak:

Regionalne planowanie przestrzenne (lic. i inż.)

Zarządzanie jednostką terytorialną (mgr)

Techniki legislacyjne w procedurach planistycznych (mgr)

Gospodarka przestrzenna w krajach UE (mgr)

Zarządzanie obszarami metropolitalnymi (mgr)

Na jego działalność popularyzującą naukę składają się 3 publikacje popularno-naukowe poświęcone Aglomeracji Poznańskiej. Brał także udział w opracowaniu Vademecum poznańskiego radnego osiedlowego oraz prowadził szkolenia z zakresu gospodarki przestrzennej dla środowisk społeczno-zawodowych.

Do jego dorobku dydaktycznego należy także opieka naukowa nad studentami i pracami magisterskimi na kierunku „gospodarka przestrzenna”. Wypromował 39 prac magisterskich w latach 2014-2019. Powierzano mu także funkcje Koordynatora programu Erasmus i opiekuna naukowego studentów wyjeżdżających i przyjeżdżających na wymianę na kierunku „gospodarka przestrzenna” (2009-2012).

Na uwagę zasługuje opieka naukowa nad doktorantem w charakterze promotora pomocniczego w latach 2013-2016 zakończonym sukcesem. Dwukrotnie Jego wypromowani magistrowie otrzymywali nagrody stanowiące przez władarzy miast a doktorat, w którym pełnił funkcję promotora pomocniczego, o uzyskał Nagrodę Miasta Poznania.

Dr Łukasz Mikuła odbył jeden staż zagraniczny w ramach programu Seminar on GIS and Land Management w International Center for Land Policy Studies and Training, Taoyuan, Tajwan, 19.03-01.04.2014.

Do ważnych osiągnięć należy zaliczyć współautorstwo w 6 ekspertyzach na zamówienie ze strony samorządów terytorialnych, w tym Rady Aglomeracji Poznańskiej, Stowarzyszenia Metropolia Poznań, Starostwa Powiatowego w Poznaniu, Urzędu Miasta Poznania i Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Powierzono mu także funkcje członka jury w sędach i kapitułach 3 nagród. Aktualnie pełni także odpowiedzialną funkcję członka Gminnej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej we Wschowie, od 2017 r. 15 krotnie recenzował publikacje w czasopiśmie krajowych a raz w czasopiśmie międzynarodowym International Review of Administrative Science (1). Był dwukrotnie recenzentem monografii dla krajowych akademickich wydawnictw naukowych.

Wnioski końcowe

W dorobku Habilitanta daje się wydzielić kilka wątków badawczych. Do ważniejszych należy zaliczyć badania nad procesami suburbanizacji i metropolizacji przestrzeni. Drugi dotyczący zagadnień planowania przestrzennego a trzeci, zagadnień zarządzania publicznego i polityki rozwoju w ujęciu zintegrowanym. Tym zagadnieniom jest poświęcona większość jego dorobku publikacyjnego, szeroko cytowanego w polskim środowisku naukowym.

Podstawą postępowania o stopień dr habilitowanego jest przede wszystkim książka habilitacyjna. Biorąc pod uwagę uzyskane efekty, głębokość analizy, interpretację uzyskanych wyników badań i związany z tym aspekt poznawczy w odniesieniu do przemian w procesach planowania przestrzennego uważam, iż rozprawa spełnia wymagania ustawy o stopniach i tytule naukowym. Autor wniósł znaczący wkład do geografii ekonomicznej i gospodarki przestrzennej w zakresie teoretycznych podstaw zintegrowanego i przestrzennego planowania rozwoju. W dorobku naukowym Habilitanta, dostrzegam szereg ważnych osiągnięć, do których zaliczam:

- dokonanie i zaprezentowanie przeglądu literatury dotyczącej miękkich przestrzeni planowania oraz planowanie w rozwoju w obszarach metropolitalnych,
- umiejętność sformułowania problemu badawczego,
- wykorzystanie narzędzi jakościowych narzędzi do opracowania wyników badań,
- przygotowanie i przeprowadzenie badań empirycznych, a na podstawie uzyskanych wyników sformułowanie logicznych wniosków.

Recenzowana praca spełnia wymogi stawiane wobec rozprawy habilitacyjnej, ma określony cel naukowy i odznacza się pogłębionym charakterem analizy. Uzyskane przez Habilitanta wnioski, mają nie tylko charakter poznawczy, ale także użyteczny. Autor publikacji wnosi istotny wkład do rozwoju geografii społecznej i gospodarki przestrzennej. Posiada także znaczący pozostały dorobek publikacyjny, dydaktyczny i organizacyjny. Uwzględniając całokształt dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Łukasza Mikuły wnoszę do Rady Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o dopuszczenie Kandydata do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Łódź, dn. 20. 03.2020

